

Platforma Organizațională a Comuniștilor Libertari

Organized Anarchism

iulie 2021

Cuprins

Secțiunea generală	3
Lupta de clasă și revoluția	3
Comunismul libertar, democrația burgheză și statul	3
Rolul anarhiștilor/elor/x și al maselor într-o perioadă prerevoluționară	3
Rolul anarhiștilor/elor/x și al maselor într-o perioadă revoluționară	4
Perioada de tranziție	4
Secțiunea constructivă	4
Producția	4
Consumul	4
Pământul	5
Apărarea revoluției	5
Secțiunea organizațională	5
Unitatea teoretică	5
Unitatea tactică	5
Responsabilitatea colectivă	6
Federalismul	6

Secțiunea generală

Platforma Organizațională a Comuniștilor Libertari a fost publicată în 1926 de un grup de anarhiști ruși și ucraineni exilați de bolșevici.

Din acest grup, numit Dielo Truda (Cauza muncitorilor), făceau parte, printre alții, Petru Arșinov, Ida Mett și celebrul lider al Armatei Negre, Nestor Mahno.

Platforma a fost un produs al reflecțiilor grupului asupra eșecului mișcării anarhiste de a interveni eficient în timpul revoluției ruse din 1917.

Dielo Truda a diagnosticat mișcarea anarhistă ca suferind de „dezorganizare generală cronică”.

Grupul a atribuit această lipsă de organizare unei interpretări eronate a „principiului individualității în anarhism”, care, potrivit lor, a fost „prea des confundat cu absența oricărei responsabilități”.

Platforma este un document care oferă mijloace practice și corecții teoretice pentru problemele cu care autorii săi s-au confruntat direct în timpul unui tulburări revoluționare.

Secțiunea generală a *Platformei* stabilește poziții asupra a opt domenii cheie de interes pentru anarhism: lupta de clasă, revoluția, comunismul libertar, democrația burgheză, statul, rolul organizației anarhiste și al maselor în lupta socială, precum și „perioada de tranziție”.

Lupta de clasă și revoluția

Platforma susține că trăsătura centrală a capitalismului este diviziunea societății în două clase: cea muncitoare (care trebuie să muncească pentru a supraviețui) și cea capitalistă (care trăiește din surplusul generat din exploatarea clasei muncitoare). Interesele divergente ale acestor două grupuri generează o luptă de clasă. Societatea, încă de la începuturile sale, este modelată de acest conflict permanent.

Această luptă poate fi rezolvată doar printr-o revoluție socială care să abolească societatea de clasă. Autorii susțin că clasa capitalistă nu va accepta de bună voie acest lucru și, prin urmare, presupun că orice revoluție socială va necesita în mod necesar acțiune militară.

Comunismul libertar, democrația burgheză și statul

Platforma recunoaște comunismul libertar ca fiind obiectivul său principal. Comunismul libertar descrie modul de organizare socială și economică în cadrul căruia statul și societatea de clasă sunt abolite, fiind înlocuite de structuri de autogestiuie.

Democrația burgheză, care servește atât ca facilitator, cât și bastion defensiv pentru capitalism, trebuie distrusă și înlocuită cu democrația non-statală federativă a comunismului libertar. Spre deosebire de socialiștii care susțin că mașinăria statului poate fi confiscată și folosită ca instrument al puterii de clasă, *Platforma* afirmă că statul „trebuie să fie distrus definitiv de către muncitori și muncitoare în prima zi a victoriei lor”.

Rolul anarhiștilor/elor/x și al maselor într-o perioadă prerevoluționară

Într-o perioadă prerevoluționară, anarhistele și anarhiștii trebuie să se grupeze în jurul unor baze teoretice pentru a forma o organizație politică communist-libertară specifică capabilă să dezvolte o analiză comună, din care să rezulte strategii și tactici. În același timp, membrii și membrele organizației anarhiste specifice trebuie să se alătore sau să ajute la crearea unor grupări deschise, bazate pe mișcări sociale de masă.

Anarhistele și anarhiștii nu intră în aceste grupări de masă pentru a prelua controlul asupra lor, ci mai degrabă pentru a milita cu bună credință pentru adoptarea metodelor anarhiste. De asemenea, anarhiștii și anarhistele se alătură acestor grupări de masă pentru a le pregăti pentru o confruntare revoluționară cu statul și capitalul.

Rolul anarhiștilor/elor/x și al maselor într-o perioadă revoluționară

Evenimentele care duc la o revoluție socială sunt dezordonate și haotice. Autorii *Platformei* insistă, pe baza experienței lor, că fără capacitatea de a orienta astfel de evenimente spre starea finală a comunismului libertar, nu există nicio garanție că revoluția nu va fi uzurpată.

Rolul anarhistelor și anarhiștilor în timpul acestor evenimente preliminare este de a participa, de a promova ideile comunist-libertare și de a articula clar obiectivele sub forma unui program general.

Perioada de tranziție

Platforma respinge noțiunea de „perioadă de tranziție”, care descrie menținerea „temporară” a anumitor elemente ale regimului anterior (de exemplu, statul) într-o perioadă postrevoluționară.

Statul urmează să fie abolit, iar în locul acestuia trebuie construite imediat structuri de autogestiune, de către fostele clase exploatate și asuprite.

Secțiunea constructivă

Secțiunea constructivă a documentului anticipează problemele de reorganizare socială care vor apărea după o revoluție reușită.

Ea se bazează pe experiențele autorilor, în principal pe cele ale lui Nestor Mahno, care a participat la organizarea Teritoriilor Libere din Ucraina.

Secțiunea constructivă identifică cele trei domenii de care trebuie să se ocupe (cât mai repede cu putință) reorganizarea societății după liniile comunist-libertare. Acestea sunt: producția industrială, producția agricolă și consumul.

Documentul împarte apoi aceste sarcini „pozitive” (spre deosebire de sarcinile distructive de abolire a statului și a capitalismului) în patru subsecțiuni: producția, consumul, pământul și apărarea revoluției.

Producția

Platforma recunoaște că toate mijloacele de producție dintr-o țară sunt rezultatul „eforturilor mai multor generații de muncitoare și muncitori” și, prin urmare, aparțin clasei muncitoare transnaționale.

Astfel, producția nu trebuie coordonată doar la nivel local și regional, ci și la nivel global, în ceea ce privește atât mijloacele de producție, cât și nevoile muncitorilor din întreaga lume.

Producția ar trebui să fie gestionată de consiliile muncitorești la nivel local și să fie federalizată de jos în sus, în funcție de mărimea regiunii acoperite (locală, urbană, regională etc.). Delegații de la fiecare nivel trebuie să fie aleși și să poată fi rechemați imediat.

Consumul

Autorii *Platformei* presupun că este probabil ca penuria să fie o problemă în perioada imediat următoare revoluției. Prin urmare, ar trebui să se facă provizii „fiecăruia în funcție de nevoi”, acordându-se prioritate persoanelor tinere, celor în vârstă și celor cu dizabilități.

Bunurile de consum agrare sunt necesare pentru cei și cele din mediul urban, în timp ce produsele industriale finite sunt necesare pentru cele și cei din mediul rural. Trebuie stabilită și coordonată o relație de într-ajutorare pentru schimbul acestor bunuri prin intermediul unor cooperative de consum urban-agrar.

Executată eficient, această relație va elimina problema penuriei.

Pământul

Ca și în cazul mijloacelor de producție industriale, *Platforma* consideră că pământul cultivat este produsul comun al eforturilor generaționale ale clasei muncitoare. Astfel, pământul este proprietatea comună a acesteia. [** Din moment ce Platforma a fost scrisă acum 100 de ani într-un context est european, este important ca principiile sale să fie modificate în contextul regiunilor în care colonizarea a fost un factor istoric decisiv și, prin urmare, în care problema funciară este legată de deposedarea indigenilor.*]

Diviziunea istorică dintre urban și rural trebuie depășită pentru a realiza cu succes punerea în aplicare a unui program comunist-libertar. Marile proprietăți funciare trebuie sparte și redistribuite către organele autogestionate ale muncitorilor agricoli.

Apărarea revoluției

Având în vedere că o revoluție socială urmărește să pună capăt privilegiilor de clasă (ale clasei capitaliste), se poate presupune că din rândul acestor oameni va apărea o rezistență militară la nașterea comunismului libertar.

Din acest motiv, este necesar ca clasele exploatate să se constituie în grupuri care să poată organiza o apărare militară organizată și disciplinată a revoluției. Aceste corpuri ar trebui să fie coordonate și unite sub un comandament revoluționar comun. Trebuie respinsă recrutarea și înlocuită cu serviciul voluntar. Miliția revoluționară trebuie să fie subordonată organelor democratice ale maselor (consilii muncitorești, organisme federative etc.).

Aspectul militar al revoluției nu trebuie să fie fetișizat sau să i se acorde o importanță mai mare decât obiectivelor sale în primul rând sociale.

Secțiunea organizațională

În cele ce urmează vom rezuma secțiunea organizatorică.

Una dintre cele mai clare lecții preluate din Ucraina în timpul perioadei revoluționare este necesitatea unei organizări anarhiste formale și disciplinate. Fără Nabat (confederația organizațiilor anarhiste ucrainene), progresele făcute în Teritoriile Libere nu ar fi fost posibile.

Dielo Truda a extins această lecție pentru a sublinia necesitatea unei organizații formale unite în jurul a patru principii: unitate teoretică, unitate tactică, responsabilitate colectivă și federalism.

Unitatea teoretică

Platforma definește teoria ca fiind „forța care direcționează activitatea persoanelor și a organizațiilor pe o cale definită către un scop determinat” și, prin urmare, afirmă că, pentru a atinge un astfel de scop, organizația trebuie să elaboreze și să adopte o teorie comună.

Atât activitatea organizației în ansamblu, cât și activitatea membrilor săi individuali ar trebui să fie ghidată de principii teoretice comune.

Unitatea tactică

Trebuie să fie adoptată o linie tactică comună de către organizație și de părțile sale constitutive (grupări locale, membri individuali).

Dezvoltarea unei linii tactice comune va concentra forța organizației, atenuând în același timp confuzia și risipa care rezultă din tactici opuse și redundante.

Linia tactică comună „dă [organizației] o direcție comună care duce la obiectivul fixat”.

Responsabilitatea colectivă

Individualismul, în forma care recunoaște doar responsabilitatea personală, trebuie respins. După cum se afirmă în document: „Domeniile vieții revoluționare, sociale și politice, sunt, înainte de toate, profund colective prin natura lor.” Organizarea pentru ceva atât de provocator și de periculos precum revoluția socială nu se poate baza pe ceva atât de limitat precum responsabilitatea personală.

În schimb, *Platforma* propune următorul principiu: întreaga organizație trebuie să fie responsabilă pentru activitatea membrilor săi individuali, iar membrii individuali trebuie să fie responsabili pentru activitatea organizației.

Federalismul

Anarhismul neagă, din principiu, centralizarea. În schimb, acesta îmbrățișează federalismul ca mijloc de a reconcilia voința individuală și eforturile comune ale acestora, unite prin organizare.

Cu toate acestea, principiul federalist este adesea interpretat greșit de mișcarea anarhistă ca un mijloc de a justifica voința supremă a individului asupra colectivității. Acest lucru trebuie respins.

În schimb, în timp ce federalismul ar trebui să asigure libertatea de exprimare și de vorbire, acesta ar trebui să fie asociat cu o unitate de acțiune convenită în mod democratic prin care indivizii din organizație sunt legați între ei.

Biblioteca Anarhistă

Organized Anarchism
Platforma Organizațională a Comuniștilor Libertari
iulie 2021

Tradus conform originalului: www.instagram.com/organized.anarchism/

ro.theanarchistlibrary.org